

regningstjenesten. En betaler, der først ved betalingen og efter aftaleindgåelse bliver præsenteret for oplysninger om gebyrer og valutakurs, kan derfor nægte at godkende valutaomregningen. Betalingen skal herefter gennemføres i salgsstedets valuta.

Forslaget til § 82 gennemfører direktivets art. 49.

Til § 83

Det foreslås i § 83, *stk. 1*, at en betalingsmodtager, der opkræver gebyrer eller tilbyder rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaleren herom, før betalingstransaktionens iværksættes. Såfremt der er forskellige gebyrer og rabatter forbundet med betaling med forskellige betalingsinstrumenter, skal det oplyses for hvert betalingsinstrument, hvilke rabatter og gebyrer, som brug af betalingsinstrumentet udløser. Bestemmelsen viderefører lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 6, 3. pkt.

I § 83, *stk. 2*, foreslås en tilsvarende regel for en udbyder eller tredjemand, der opkræver gebyr for brugen af et betalingsinstrument. Disse skal inden betalingstransaktionen iværksættes underrette betaleren herom. Betalerens udbyder kan oplyse om et gebyr for brugen af et betalingsinstrument i rammeaftalen.

Forslaget til § 83 gennemfører direktivets art. 50.

Til kapitel 8

Til § 84

Forslaget til *stk. 1* bestemmer, at virksomheder, der udbyder betalingstjenester skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Bestemmelsen svarer derfor til de bestemmelser om god skik, der findes i lovgivningen på det finansielle område. God skik regler har til formål at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de virksomheder, der agerer på markedet og vil endvidere bidrage til at sikre et velfungerende marked.

Bestemmelsen skal læses i lyset af lovforslagets øvrige bestemmelser, der gennemfører totalharmoniserede bestemmelser fra betalingstjenestedirektivet. På direktivets område må medlemsstaterne ikke bevare og indføre andre bestemmelser end dem, der fremgår af direktivet, jf. direktivets art. 86, stk. 1. Dette medfører, at der med udgangspunkt i den foreslåede bestemmelse ikke må stilles krav, som er omfattet af direktivets totalharmonisering. For eksempel kan der ikke med hjemmel i den foreslåede bestemmelse om god skik stilles krav om yderligere oplysninger forud for indgåelsen af en aftale om ydelse af betalingstjenester, fordi dette område er udtømmende reguleret i

lovforslagets kapitel 5. Der kan endvidere kun fastsættes regler om betalingsinstrumenters sikkerhed inden for rammerne af direktivet, herunder direktivets art. 5, litra e, der omhandler ansøgerens former for virksomhedsstyring og interne kontrolmekanismer. Omfattet heraf er bl.a. administrative, risikostyrings- og regnskabsmæssige procedurer, der påvirker, at disse former for virksomhedsstyring, kontrolmekanismer og kontrolprocedurer er proportionale, passende, forsvarlige og tilstrækkelige.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 kan for virksomheder med begrænset tilladelse anvendes efter de samme principper som efter den gældende § 4 i lov om visse betalingsmidler. Der kan således med hjemmel i bestemmelsen for eksempel stilles krav om en betryggende sikkerhed for betalingsinstrumenter udstedt af virksomheder med begrænset tilladelse.

Forbrugerombudsmanden kan ved udøvelsen af tilsynet efter den foreslåede bestemmelse ikke stille krav, som vil være i strid med betalingstjenestedirektivets totalharmoniserende bestemmelser.

Efter forslaget til *stk. 2* fastsætter økonomi- og erhvervsministeren nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for virksomheder, der udbyder betalingstjenester. Bestemmelsen indeholder adgang til at fastsætte regler om god skik svarende til, hvad der gælder på det øvrige finansielle område.

Bestemmelsen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om god skik, forbud mod vildledende og aggressiv markedsføring samt købsopfordringer svarende til §§ 3-5 i bekendtgørelse nr. 1222 af 19. oktober 2007 om god skik for finansielle virksomheder, der på det finansielle område gennemfører direktivet om urimelig handelspraksis.

For betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse, vil der endvidere kunne fastsættes regler i form af en generalklausul om betalingsinstrumenters sikkerhed svarende til, hvad der i dag gælder efter lov om visse betalingsmidler. Det vil sige regler om, at brugerne af et betalingsinstrument skal sikres beskyttelse mod misbrug af betalingsinstrumentet.

Reglerne vil i praksis blive udarbejdet af Finanstilsynet efter inddragelse af Forbrugerombudsmanden samt drøftelse med de relevante brancheorganisationer. Forinden et udkast til bekendtgørelse sendes i høring skal dette forelægges for Det Finansielle Virksomhedsråd med deltagelse af Forbrugerombudsmanden. Efter rådets behandling af udkastet til regler afgiver deltagerne samlet deres bemærkninger hertil. På baggrund af bemærkningerne udarbejdes et revideret forslag, som økonomi- og erhvervsministeren sender i høring. Hvis der efter høringen er behov herfor, fore-